

for at faa Lov at klippe deres Medborgere, bliver det ærede Medlem nødt til at lade staa, det kan ikke bestrides. Naar de have betalt saa meget, som de have, er det, fordi de ville have Lov til ved denne Kontrolafgift at tage en Skat af deres Medborgere, ikke alene for at forrente disse 1,100,000 Kr., men helst ogsaa til at putte i deres egne private Lommer.

Naar det ærede Medlem saa hævder, at Sundhedsvedtægterne ere byggede paa bestaaende Love, vil jeg dertil sige, at det ere vore Toldskatter virkelig ogsaa. Jeg forstaar ikke, der kan være synderlig Forskel paa de to Forhold, at en Fabrikant i Ly af bestaaende Love indkasserer Skat af sine Medborgere, og at de, der sidde inde med Slagtehusene, i Ly af bestaaende Love og Sundhedsvedtægter indkassere Skat af deres Medborgere. De Herrer maa finde sig i, at vi røre ved dette Privilegium.

Naar det ærede Medlem siger, jeg har tilsagt min Støtte til, at der bliver ydet Erstatning, tager det ærede Medlem fejl, det har jeg ikke sagt. Jeg har sagt, at det var et Spørgsmaal, der kunde blive rejst i Udvalget, og at der kunde man forhandle om det, men om jeg kommer i Udvalget eller ej, ved jeg ikke noget om.

Rosleff: Ligesom andre ærede Medlemmer, der have haft Ordet, vil ogsaa jeg udtale min Glæde og Tilfredshed over dette Lovforslags Fremkomst. Det har sin store Berettigelse, og hvis det kan gennemføres, vil der blive meget stor Tilfredshed overalt i Landet. Det vil bevirke, at man i Købstæderne ikke alene vil faa gode og sunde Varer, men man vil ogsaa faa dem billigere end hidtil. Jeg tror derfor, at naar det er udtalt, at der vil komme mange daarlige Varer til Byerne, hvis Lovforslaget bliver gennemført, har man set noget forkert paa Sagen, idet man er gaaet ud fra den Forudsætning, at Kødkontrollen i de Købstæder, hvor der er indført Kødkontrol, ikke er saa effektiv, som den er her i København. Hvor paa man bygger denne Dom, ved jeg ikke, men vi, som kende Forholdene ude i Købstæderne og vide, paa hvilket Grundlag Kødkontrollen der er bygget, kunne forsikre om, at den bliver udført saa samvittighedsfuldt som muligt.

De Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), hvem jeg særlig vil skænke nogen Opmærksomhed, vidne om, at det ærede Medlem ikke rig-

tig kender Forholdene ude i Købstæderne, saa at han ikke rigtig ved, hvorledes Kødkontrollen er effektueret der og da navnlig paa Andelsslagterierne. Jeg skal som Eksempel nævne Roskilde, hvor jeg særlig kender Forholdene, og jeg antager, at Forholdene ere noget lignende i de øvrige Købstæder. I Roskilde er det Byraadet, som bestemmer, hvilken Dyrslæge der skal føre Tilsynet paa Andelsslagteriet, og dette betaler ham den Løn, Byraadet bestemmer, saa at Dyrslægen i saa Henseende er aldeles uafhængig af Slagteriets Bestyrelse. Den kan ikke afsætte Dyrslægen, der er ingen Konkurrence, og den kan ikke paa egen Haand antage en anden Dyrslæge. Jeg mener, at naar Forholdet er saaledes, er vedkommende Dyrslæge aldeles uafhængig af de ledende ved Slagterierne, og at Kødkontrollen altsaa maa være lige saa effektiv som her i København. Hvorvidt der her som andre Steder er nogen, der kan lade sig bestikke, ved jeg ikke, man har jo hørt saadant noget ogsaa i København, tidligere i hvert Fald, men det tror jeg nu ikke er Tilfældet med Dyrslægerne, i alt Fald ere de det ene Sted lige saa udsatte for det som det andet. Men naar nu Kødkontrollen foregaar paa en saa god og effektiv Maade, og Dyrslægerne ere uafhængige, skønner jeg ikke rettere, end at f. Eks. den københavnske Befolkning kan være aldeles overbevist om, at de Varer, de faa ude fra, ere lige saa gode og lige saa vel synede og kontrollerede som dem, de faa fra deres egne Slagtehusene. Selv om Dyrslægerne ikke skulle se Dyrene i levende Live, skulle de se dem med alle Indvolde, og de faa derved en fuldt begrundet Mening om, hvorvidt Dyret har været sundt eller ikke.

Det er jo et gammelt Spørgsmaal, der her, i alt Fald delvis, er rejst, og det stammer, som nævnt, fra „De danske Andelsslagterier“, der i sin Tid indgav et Andragende om at faa dette Forhold ordnet. Det synes jo, som udtalt mange Gange, aldeles urimeligt, at Kød, der har været underkastet en effektiv Kontrol, kan føres til Udlandet, men ikke til Nabobyen. Det er saa meningsløst, som tænkes kan. Jeg synes derfor, at vi alle, enten vi ere fra By eller Land, maatte kunne blive enige om at skaffe en mere naturlig Ordning, hvorved Konsumenter og Producenter komme i et saa nært og naturligt Forhold som muligt, og det er det, der tilsigtes ved det foreliggende Forslag. Jeg vil stærkt pointere dette, at vi selvfølgelig alle ønske en effektiv Kontrol, det kunde